

Skabelsen af Labradoren

Labradorens skæbne er ukendt for de fleste mennesker. Flest tror, at labradoren er en Engelsk hund. I virkeligheden stammer Labradoren dog fra Newfoundland, hvor den i århundreder var en god og hjælpende arbejdshund for fiskere og jægere. Bogen fortæller om, hvordan en Europæisk hunderace fik arktiske egenskaber, og hvordan den arktiske hund havnede i England, og hvordan den blev til den hund, vi i dag kender under navnet Labrador og hvorfor den fik det navn.

I "Skabelsen af Labradoren", sættes fokus på den hverdag, der er blevet glemt. Det bliver billedliggjort og læseren får en meget spændende oplevelse, for her gemmer sig noget som mange slet ikke havde regnet med, - eller troet muligt!

På Newfoundland fødtes St. Johns Water Dog. Det navn fik hunden, fordi den levede i egnen omkring hovedstaden St. Johns, på Newfoundland. Det var her, hunden lærte at give en snude eller en pote med, hvor der var behov. Hunden var med fiskerne i jollerne på fiskeri. Slap en torsk fri af krogen, eller sprang ud af nettet, var hunden der straks, fangede den undslupne torsk og bragte den tilbage. Tabte fiskerne værktøj i havet, dykkede hunden, fandt værktøjet og bragte det tilbage. Drattede en fisker i havet, svømmede hunden hen til fiskeren og hjalp ham tilbage i jollen. Når de store sejlskibe stoppede i havneindløbet, sprang hunden i vandet, svømmede ud efter en line og tilbage igen, så skibet kunne trækkes til kaj. Derfor elsker Labradoren vand, og den er klædt på til vandgang, både i meterhøje bølger og i blikstille.

Det er fra tiden hos fiskerne og jægerne, at St. Johns Water Dog udviklede sin store lyst og appetit for mad. Gennem sommeren blev hundene ikke fodret, de skulle selv søge og finde føde. Hundene spiste stort set alt, hvad de mødte på deres vej, fordi, de jo ikke vidste, hvornår de fik noget at spise igen. Den endeløse trang til at æde, har Labradoren arvet.

På sin helt egen måde udviklede St. Johns Water Dog sig til jagthund. Den lærte, hvordan man fangede byttedyr. Den lærte byttedyrs adfærd, og den udviklede sig gradvist til jagthund. Først som pelsjægerens trofaste følge-svend på jagt med fælder og snarer, senere med gevær. Den blev til en enestående vildthenter i vand og på land. Altid villig til at hjælpe, det har Labradoren også arvet.

Men, på Newfoundland blev hunden en pestilens for økonomisk udvikling og blev næsten udryddet. I 1908 var der kun to tæver på 6 og 8 år tilbage. De blev omgående sejlet til England, og indgik i den Engelske avl, og det var der Labradoren blev skabt. I 1911 lukkede den sidste gamle han sine øjne for sidste gang, og St. Johns Water Dog uddøde på Newfoundland.

Redningen af Labradoren er et enestående eksempel på, hvordan en udryddelsestruet dyreart kan blive reddet, og det er den mest succesfulde redningsaktion nogensinde! Fra blot 450-500 hunde og på kun 100 år, er den blevet til verdensracen med 30 millioner registrerede Labradorer. I Danmark 75.000.

Det er egenskaberne som jagthund, der gør, at Labradoren i dag er verdensberømt. Labradoren bruges til jagt overalt i verden, og den jager med alle, lige fra præsidenter, kongelige familier og adelen, til almindelige mennesker, som elsker jagten med deres trofaste kammerat Labradoren.

Finn Bech Christensen giver gerne interviews og kan kontaktes på telefon 35 10 15 28, eller via fbc@malusen.com. Boganmeldere kan bestille en PDF-e-bog til læsning ba@malusen.com. Der kan bringes uddrag af bogen i forbindelse med omtale af 'Skabelsen af Labradoren'.